

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Pejling

Citation: Drachmann, Holger: "Pejling", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid55663/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Som naar man tæller Sølv imellem Finger,
 Og for „Gehör“ man tør ham just ej rose.
 Han har sit Stæde foran hver en Port,
 Han knejser strunk fra Bersens høje Tind,
 Og rægter som sin kommunale Pligt,
 At spørge hver, som vil i Byen ind:
 Min Ven, hvor mange Penge har Du „gjort“ ?

Jeg kan ej være Alvorsmand paa sligt.

Men jeg kan skrive Dig, mit Folk, et Digt,
 Der skar min Sjæl med sine dybe Flænger,
 Der fra mit Hjerte, sorgfødt, frem sig trænger,
 Og skriger som et Barn mod Dagens Lys,
 Og undrer sig, og stirrer med et Gys,
 Som Morgnen, naar den Nattens Mulm forlader,
 Og smiler, ler, og jublende sig bader
 I Solens Skin, ombølget af et Pust
 Fra Søens Vande, smult af Vinden krust,
 Omskygt af Løv, belejret trindt om fra
 Af Alnaturens høje Lovsangs Lyde.
 Og dette Digt, I Folk fra Ithaka,
 Jeg haaber, det skal handle om at *nyde*.

Pejling.

Der slynger over Søen sig en Sti.
 Paa Skræntens Rand den svæver med sin Strimmel;
 Og unge Stammer hælder uden Svimmel
 Frygtløs sig frem og spejler dybt sig i
 Den klare Sø. De synes i det næste
 Sekund at maatte følge Tyngdens Orden; —
 De glider ej, de hænger støt, fordi
 De har en Rod, som bundet dybt i Jorden
 Og bider haardt sig fast i Skræntens Fæste.

Der stod jeg tidt og saa' i Søen ned. —
 Mens Bølgens Flade som et Tæppe gled,
 Bevæget hid og did af Vindens Krusning,
 Af Stormens tunge Haand og Bygens Susning,
 Saa hvile rolig Bundens runde Stene,
 Med slimer Søgræs og med raadne Grene
 Udspækket for at dække „Hestehuller“ ,